

9. Рішення Конституційного суду України у справі за конституційним поданням правління Пенсійного фонду України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/v003p710-12>.

10. Статистичний збірник «Соціальний захист населення України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

Хабер Володимир Іванович

Слухач групи ДСБФз-22

Науковий керівник – к.е.н., доцент Письменний В.В.

ЗАКОНОДАВЧІ КОЛІЗІЇ СПЛАТИ АВАНСОВОГО ВНЕСКУ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Прийняття законів, які б відповідали нормам європейського права та внесення змін до діючого законодавства – основа євроінтеграції України. 5 жовтня 2016 р. набрав чинності Закон України «Про виконавче провадження» №1404-VIII, який повинен стати частиною проєвропейських змін. Його нововведеннями було запровадження інституту приватних виконавців та сплата авансового внеску стягувачем при пред'явленні виконавчого документа до виконання, що має зменшити бюджетні витрати на проведення виконавчих дій.

Відповідно до ч. 2 ст. 26 Закону №1404-VIII до заяви про примусове виконання рішення стягувач додає квитанцію про сплату авансового внеску в розмірі 2% суми, що підлягає стягненню, але не більше 10 мінімальних розмірів заробітної плати, а за рішенням немайнового характеру та рішень про забезпечення позову – у розмірі одного мінімального розміру заробітної плати з боржника – фізичної особи та в розмірі двох мінімальних розмірів заробітної плати з боржника – юридичної особи. Від сплати авансового внеску звільняються стягувачі за рішеннями про:

– стягнення заробітної плати, поновлення на роботі та за іншими вимогами, що впливають з трудових правовідносин;

– обчислення, призначення, перерахунок, здійснення, надання, одержання пенсійних виплат, соціальних виплат непрацездатним громадянам, виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, виплат та пільг дітям війни, інших соціальних виплат, доплат, соціальних послуг, допомоги, захисту, пільг;

– відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також смертю фізичної особи;

– стягнення аліментів;

– відшкодування майнової та/або моральної шкоди, завданої внаслідок вчинення кримінального правопорушення.

Від сплати авансового внеску також звільняються державні органи, інваліди війни, інваліди I та II груп, законні представники дітей-інвалідів і недієздатних інвалідів I та II груп, громадяни, віднесені до категорій 1 та 2 осіб,

які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, при їх зверненні до органів державної виконавчої служби.

В разі ненадання стягувачем підтвердження сплати авансового внеску, якщо авансування є обов'язковим, виконавець виносить повідомлення про повернення виконавчого документа стягувачеві без прийняття до виконання. При пред'явленні виконавчого документа щодо солідарного стягнення авансовий внесок сплачується стягувачем по кожному виконавчому документу. Органи місцевого самоврядування не є органами державної влади, а представницькими органами самоврядування, тому від сплати авансового внеску не звільнені.

Крім того, нормами Закону №1404-VIII передбачено додаткове авансування стягувачем витрат виконавчого провадження, зокрема у разі якщо витрати на залучення до проведення виконавчих дій суб'єктів господарювання на платній основі, виготовлення технічної документації на майно, здійснення витрат на валютообмінні фінансові операції та інших витрат, пов'язаних із перерахуванням коштів, перевищують суму сплаченого авансового внеску.

У разі перебування виконавчого провадження на виконанні у приватного виконавця авансування стягувачем зазначених витрат виконавчого провадження є обов'язковим лише на вимогу приватного виконавця. З метою забезпечення провадження виконавчих дій виконавець може здійснювати інші витрати виконавчого провадження, крім встановлених Міністерством юстиції України, за умови їх обов'язкового авансування стягувачем.

Згідно ч. 5 ст. 50 Закону №1404-VIII у разі відсутності технічної документації на майно, у зв'язку з чим його неможливо підготувати до реалізації, виготовлення такої документації здійснюється за зверненням виконавця в установленому законодавством порядку за рахунок додаткового авансування стягувача. У разі якщо стягувач протягом 10 робочих днів з дня одержання відповідного повідомлення виконавця не авансує витрати, пов'язані з підготовкою технічної документації на майно, виконавчий документ повертається стягувачу, за умови що відсутнє інше майно у боржника, на яке можливо звернути стягнення.

Таким чином, додаткове авансування – це кошти, внесені стягувачем на окремий не бюджетний рахунок, відкритий Міністерством юстиції України, головними територіальними управліннями юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі, відділами державної виконавчої служби в органах, що здійснюють казначейське обслуговування, приватним виконавцем в банках щодо відкритого виконавчого провадження, які використовуються виконавцем для організації та проведення виконавчих дій в спосіб та порядок, встановлений Міністерством юстиції України. Не внесення додаткового авансування стягувачем тягне за собою наслідки, встановлені законом.

Відповідно до ч. 3 ст. 43 Закону №1404-VIII після закінчення виконавчого провадження або повернення виконавчого документа стягувачу авансовий внесок повертається стягувачу, якщо інше не передбачено законом. У разі закінчення виконавчого провадження або повернення виконавчого документа

стягувачу невикористаний авансовий внесок повертається стягувачу впродовж 3 робочих днів з дня винесення відповідної постанови (повідомлення). Якщо стягнуті з боржника витрати виконавчого провадження були здійснені за рахунок авансового внеску стягувача, ці кошти перераховуються стягувачу як повернення авансового внеску.

Про використання авансового внеску виконавець готує звіт, в якому наводить перелік витрат виконавчого провадження, які було здійснено за рахунок авансового внеску, із зазначенням сум коштів, які було сплачено на фінансування кожної з витрат. Звіт про використання авансового внеску підписується виконавцем та залишається в матеріалах виконавчого провадження. При поверненні виконавчого документа з підстав, передбачених ч. 1 ст. 37 Закону №1404-VIII, звіт про використання авансового внеску надається стягувачу на його письмову вимогу.

Чи мають сплачувати авансовий внесок банківські установи, які перебувають у власності держави? Згідно ст. 2 Закону України «Про банки і банківську діяльність» банк – це юридична особа, яка на підставі банківської ліцензії має виключне право надавати банківські послуги, відомості про яку внесені до Державного реєстру банків. Тобто банк не є державним органом, і його належність Міністерству фінансів України не звільняє від сплати авансового внеску при пред'явленні виконавчого документа до виконання.

Цокало Віктор Юрійович

Студент групи ФУПОМ-12

Науковий керівник – к.е.н., доцент Коваль С.Л.

ОСОБЛИВОСТІ МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ В НІМЕЧЧИНІ

Німеччина належить до країн з високою якістю медичного обслуговування. Базовими засадами організації та фінансування системи охорони здоров'я у Німеччині є солідарність, децентралізація та саморегуляція. Центральний уряд не бере на себе відповідальності за фінансування охорони здоров'я, а лише формує законодавчу базу, яка регламентує надання медичних послуг населенню. Виконавчі функції належать адміністраціям окремих земель, а федеральне міністерство охорони здоров'я є головною установою на федеральному рівні, якому підпорядковані органи наукової експертизи (рис. 1).

Витрати на охорону здоров'я у Німеччині постійно зростають і сьогодні складають близько 10,6% ВВП (приблизно 2840 євро на особу) [1, с. 26]. До переваг німецької системи охорони здоров'я варто віднести високий рівень надання медичної допомоги, належне забезпечення медичним обладнанням лікувально-профілактичних установ, кваліфікацію медичних працівників і, найголовніше, доступність медичного обслуговування для всіх прошарків населення. Система обов'язкового медичного страхування забезпечує широким спектром безоплатних послуг, включаючи амбулаторне і стаціонарне лікування,